

UZASADNIENIE

Decyzją z 28.03.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że K. S. jako pracownik u płatnika składek Akademia (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 5.09.2016 r. zarzucając pozorność umowy o pracę z dn. 1.09.2016 r., mającej na celu uzyskanie przez K. S. świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z chorobą, a nie w celu rzeczywistego świadczenia pracy.

/decyzja k. 46-49 akt ZUS/

Wnioskodawczynie uznając powyższą decyzję za krzywdzącą złożyła od niej odwołanie wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że od 5.09.2016 r. jako pracownik płatnika składek Akademia (...) Sp. z o.o. podlega ubezpieczeniom społecznym, negując pozorność umowy o pracę z 1.09.2016 r.

/odwołanie - k. 2/

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, wywodząc, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4-5/

Na rozprawie w dn. 4.10.2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie, natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, płatnik składek nie zajął stanowiska w sprawie.

/e-prot. z 4.10.2017r.: 00:02:25 /

Na rozprawie w dniu 14.11.2018 r. - bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie – pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, zaś płatnik oświadczył, że nie zajmuje stanowiska w sprawie.

/e- prot. z 14.11.2018 r.: 00:01:34, 00:04:01, 00:05:22, 00:06:11 /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca - K. S. urodziła się w dn. 12.09.1988 r.

/niesporne/

K. S. posiada wykształcenie średnie. W latach 2009 - 2011 r. uczęszczała do Liceum Ogólnokształcącego w Ł., a w latach 2011 – 2013 do Technikum Administracyjnego Zaocznego w Ł.. Od 4.01.2016 r. do 4.04.2016 r. odwołująca pracowała w Gminnej Bibliotece w P. Filia w C. na stanowisku bibliotekarza.

/kwestionariusz osobowy k. 24 akt ZUS, CV k. 20 akt ZUS, świadectwo pracy k. 16, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34/

W okresie 12.04.2016 r. – 31.07.2016 r. wnioskodawczynie posiadała status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku.

/niesporne, a nadto zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34/

Płatnik składek Akademia (...) Sp. z o.o. w P. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS z dnia 25.07.2016 r. Głównym przedmiotem działalności płatnika jest fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne.

/informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS k. 9-11 akt ZUS/

Płatnik składek od połowy lipca 2016 r. prowadził rekrutację na stanowisko kasjera – sprzedawcy w związku z zamiarem otworzenia drogerii chemiczno – kosmetycznej oraz salonu fryzjersko – kosmetycznego z solarium. W tym celu m.in. poszukiwał osób na stanowisko sprzedawcy – kasjera w drogerii chemiczno - kosmetycznej, na które to stanowiska pozytywnie przeszły rekrutację wnioskodawczynie i R. K. (1). Odwołująca jeszcze w trakcie rekrutacji mówiła płatnikowi, że zależy jej na umowie o pracę, lecz wszystkie nowozatrudnione osoby płatnik najpierw zatrudnił na umowę zlecenia. Wnioskodawczynie jeszcze przed uruchomieniem przez płatnika drogerii z dniem 1.08.2016 r. i przed podpisaniem pierwszej formalnej umowy z płatnikiem – przystąpiła do świadczenia na rzecz płatnika pracy i uczestniczyła w przygotowywaniu drogerii do otwarcia, m.in. układała towar w drogerii. Wnioskodawczynie nie otrzymała za ten czas wynagrodzenia. Została także razem z drugą kasjerką – sprzedawczynią przeszkolona przez K. M. z obsługi kasy fiskalnej. Płatnik wprowadził w drogerii pracę na 2 zmiany.

/zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34, zeznania w imieniu płatnika K. M. e-prot. z 4.10.2017 r. 00:28:49 – 00:38:12 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:22:05, zeznania świadka R. K. (1) e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:02:28 – 00:27:39, zeznania świadka M. S. e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:56:42 – 01:06:22/

Początkowo w dn. 1.08.2016 r. wnioskodawczynie została przez płatnika zatrudniona na umowę zlecenie na okres jednego miesiąca do 31.08.2016 r. za wynagrodzeniem 7 zł za godzinę. W umowie tej strony nie wskazały jakie czynności zlecił płatnik wnioskodawczynie do wykonania. Strony zastrzegły możliwość wypowiedzenia tej umowy przez każdą z nich za 1 tygodniowym wypowiedzeniem.

/umowa k. 182, okoliczność przyznana przez K. M. e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34, zeznania świadka E. R. e-prot. z 11.04.2018 r.: 00:03:59 – 00:13:55/

Istnieje także sporządzony przez płatnika dokument drugiej umowy zlecenia z 1.08.2016 r., z którego wynika, że w dn. 1.08.2016 r. wnioskodawczynie i płatnik składek Akademia (...) Sp. z o.o. w P. zawarli umowę zlecenia na okres trzech miesięcy od 1.08.2016 r., na podstawie której odwołująca jako zleceniobiorca zobowiązała się do samodzielnego wykonania bez nadzoru kierownictwa, w godzinach ustalonych przez siebie, następujących prac: sprawdzanie dat przydatności do spożycia, rozkładanie towaru na półkach, metkowanie towaru, za wynagrodzeniem w wysokości 15 zł brutto za godzinę pracy. Strony przewidziały możliwość rozwiązania tej umowy przez każdą z nich z zachowaniem 3-dniowego okresu wypowiedzenia.

/umowa zlecenia k. 28 -29 akt ZUS, zeznania świadka E. R. e-prot. z 11.04.2018 r.: 00:03:59 – 00:13:55/

Podpisu o treści (...) figurujący w pozycji (podpis zleceniobiorcy) umowy zlecenie zawartej w dn. 1.08.2016 r. pomiędzy zleceniodawcą K. M. a zleceniobiorcą K. S. na okres trzech miesięcy nie nakreśliła K. S..

/opinia biegłego z zakresu kryminologicznych badań pisma podpisów i dokumentów k. 233 – 237, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34/

Płatnik składek wysłał odwołującą do lekarza medycyny pracy na wstępne badania przed zatrudnieniem jej na stanowisku kasjera – sprzedawcy.

/zeznania w imieniu płatnika K. M. e-prot. z 4.10.2017 r. 00:28:49 – 00:38:12 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:22:05/

Wnioskodawczynie w dacie zawierania umowy zlecenia posiadała orzeczenie lekarskie z 2.07.2016 r. o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kasjera – sprzedawcy w firmie płatnika.

/orzeczenie lekarskie k. 27 akt ZUS/

Następnie płatnik składek, po pozytywnym zweryfikowaniu pracy odwołującej jako kasjera – sprzedawcy na podstawie miesięcznej umowy zlecenia z 1.08.2016 r., zawarł z nią sporną umowę o pracę w dn. 5.09.2016 r. Umowa ta została zawarta na czas określony od 5.09.2016 r. do 4.09.2017 r. Wnioskodawczyni została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na tożsamym stanowisku kasjera – sprzedawcy za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1850 zł. Jako dzień rozpoczęcia wykonywania pracy wskazano 5.09.2016 r.

/umowa o pracę z 15.06.2015r. k. 12, akta osobowe za kartą 52 a w nich umowa o pracę k. 2, zeznania w imieniu płatnika K. M. e-prot. z 4.10.2017 r. 00:28:49 – 00:38:12 w zw. z e-prto. z 24.01.2018 r.: 01:22:05, zeznania świadka E. R. e-prot. z 11.04.2018 r.: 00:03:59 – 00:13:55/

Do zadań wnioskodawczyni jako zleceniobiorcy na stanowisku kasjera – sprzedawcy należała sprzedaż kosmetyków i chemii w nowo otwartej drogerii należącej do płatnika, która była czynna początkowo od 8.00 do 19.00, a później od 10.00 do 20.00. Wnioskodawczyni pracowała codziennie od poniedziałku do piątku, a czasem także w soboty, w systemie zmianowym z drugą kasjerką – sprzedawcą R. K. (1) – każda z nich jeden tydzień na ranną zmianę, a kolejny na zmianę popołudniową. Skarżąca na stanowisku kasjera – sprzedawcy na umowę o pracę do dnia 3.10.2016 r. tj. do dnia powstania niezdolności do pracy z powodu choroby, wykonywała takie same czynności w taki sam sposób jak wcześniej - na podstawie jednomiesięcznej umowy zlecenia na tym samym stanowisku. Bezpośrednią przełożoną wnioskodawczyni przez cały czas była K. M., która sprawowała bieżący nadzór nad pracą skarżącej i drugiej kasjerki – sprzedawczyni R. K. (1).

/zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018r.: 01:09:34, zeznania w imieniu płatnika K. M. e-prot. z 4.10.2017 r. 00:28:49 – 00:38:12 w zw. z e-prto. z 24.01.2018 r.: 01:22:05, zeznania świadka R. K. (1) e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:02:28 – 00:27:39 , zeznania świadka R. J. e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:30:42 – 00:39:09, zeznania świadka J. K. e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:39:57-00:51:36, zeznania świadka A. Ś. e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:51:58, zeznania świadka M. S. e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:56:42 – 01:06:22 /

Wnioskodawczyni nie była upoważniona do podpisywania dokumentów w imieniu firmy płatnika. Do jej obowiązków na stanowisku kasjera – sprzedawcy należało: obsługa kasy fiskalnej, obsługa klienta, rozkładanie towaru, dbanie o porządek w sklepie i na stanowisku.

/bezsporne, a nadto pisemne wyjaśnienia k. 17 akt ZUS/

Płatnik składek wypłacał wnioskodawczyni umówione wynagrodzenie za pracę w gotówce, a w okresie niezdolności do pracy wnioskodawczyni na jej prośbę drogą przelewu bankowego.

/niesporne/

Płatnik utworzył w badanym okresie dokumentację pracowniczą dla wnioskodawczyni.

/akta osobowe k. 52/

Płatnik składek prowadził w spornym okresie listy płac dla wnioskodawczyni oraz listy obecności.

/listy k. 42 -51, roczna karta ewidencyjna k. 4 część C akt osobowych k. 52, zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34/

Płatnik składek we wrześniu 2016 r. stwierdził, że obroty drogerii nie były na tyle wysokie, żeby wymagało to zatrudnienia dwóch osób na stanowisku kasjera – sprzedawcy. Wnioskodawczyni wiedziała o zamiarze płatnika redukcji zatrudnienia. Rozmawiała na ten temat z drugą kasjerką – sprzedawcą R. K. (1). Przełożona wnioskodawczyni mówiła o tym także innym osobom zatrudnionym w firmie płatnika składek. Przełożona wnioskodawczyni zamierzała

wręczyć odwołującej wypowiedzenie umowy o pracę i oświadczyła jej ten zamiar ustnie zanim wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy z powodu choroby.

/zeznania w imieniu płatnika K. M. e-prot. z 4.10.2017 r. 00:28:49 – 00:38:12 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:22:05, zeznania świadka R. K. (1) e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:02:28 – 00:27:39, zeznania świadka J. K. e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:39:57 - 00:51:36/

Odwołująca stała się niezdolna do pracy od 3.10.2016 r. z powodu choroby. Niezdolność skarżącej do pracy trwała nieprzerwanie do 5.04.2017 r.

/zwolnienia lekarskie k. 2-3 część C w aktach osobowych k. 52, zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34/

W okresie niewykonywania pracy przez odwołującą w związku z jej niezdolnością do pracy spowodowaną chorobą, płatnik składek nie zatrudnił nikogo na zastępstwo na jej stanowisku, a obowiązki skarżącej wykonywała osobiście jej bezpośrednia przełożona K. M. a także jedna z kosmetyczek, która również miała wpisane jako stanowisko pracy „kasjer – sprzedawca”.

/zeznania w imieniu płatnika K. M. e-prot. z 4.10.2017 r. 00:28:49 – 00:38:12 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:22:05, zeznania świadka R. K. (1) e-prot. z 24.01.2018 r.: 00:02:28 – 00:27:39/

Wnioskodawczyni leczyła się ginekologicznie przed podjęciem zatrudnienia u płatnika od grudnia 2015 r. U odwołującej wykryto torbiel w prawym jajniku. W dn. 30.01.2017 r. odwołująca przeszła zabieg usunięcia torbieli z jajnika na oddziale ginekologii operacyjnej i zachowawczej Miejskiego Centrum Medycznego im. dr. K. J. w Ł.. Ponadto odwołująca leczyła się psychiatrycznie od 28.10.2016 r.

/zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 4.10.2017 r. 00:04:32 – 00:23:37, e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:14:04-01:20:42 w zw. z e-prot. z 24.01.2018 r.: 01:09:34, dokumentacja medyczna k. 106 – 107, 114, 121 – 163/

Płatnik składek zgłosił do ubezpieczeń społecznych odwołującą jako zleceniobiorcę w dn. 1.10.2016 r. od 1.08.2016 r., a nadto w dn. 1.10.2016 r. zgłosił ją do obowiązkowych pracowniczych ubezpieczeń społecznych od 5.09.2016 r. Wnioskodawczyni jako zleceniobiorca została wyrejestrowana z ubezpieczeń społecznych od 1.09.2016 r. w dn. 4.09.2016 r.

/niesporne/

Płatnik składek w złożonych do ZUS raportach rozliczeniowych (...) za okres 1.10.2016 r. – 6.11.2016 r. wykazał wypłatę wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy. K. S. w dniu 7.11.2016 r. wystąpiła do ZUS z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego.

/niesporne/

Stosunek pracy strony rozwiązały za porozumieniem stron z dniem 14.03.2017 r.

/świadcstwo pracy k. 1 część D akt osobowych k. 52/

W okresie od września 2016 r. do czerwca 2017 r. płatnik składek zatrudniał na umowę zlecenie i umowę o pracę (...) osoby, w tym B. M. jako fryzjera na ¼ etatu za wynagrodzeniem 462,50 zł, K. S. jako kasjera – sprzedawcę w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 1850 zł, R. K. (2) jako kasjera – sprzedawcę początkowo na cały etat, a później na ½ etatu za wynagrodzeniem 1000 zł, A. U. jako kosmetyczkę, kasjera – sprzedawcę na cały etat za wynagrodzeniem 2000 zł.

/zestawienie zatrudnionych k. 20-27, 100, wykaz wypłaconych wynagrodzeń k. 101/

W 2016 r. płatnik składek osiągnął przychód 69.808 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 92.646,40 zł, a strata 22.838,35 zł.

/ zeznanie podatkowe k. 28 -41/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów, w tym dokumentów: znajdujących się w aktach osobowych wnioskodawczynie, dokumentacji płacowej ubezpieczonej, dokumentacji finansowej płatnika składek ze spornego okresu oraz dokumentacji medycznej wnioskodawczynie, a nadto na podstawie opinii biegłego z zakresu kryminologicznych badań pisma podpisów i dokumentów, jak również na podstawie zeznań świadków R. K. (1), R. J., J. K., A. Ś., M. S., E. R. oraz na podstawie zeznań wnioskodawczynie, a częściowo także zeznań w charakterze płatnika K. M., o tyle o ile znalazły one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym.

Zgromadzonym dowodom w tym dokumentom w postaci umowy zlecenia z dn. 1.08.2016 r. zawartej przez strony na okres 1 miesiąca oraz umowy o pracę z 5.09.2016 r. Sąd dał wiarę. Sąd ustalając fakty w n/n sprawie uwzględnił, że płatnik składek sporządził także drugą umowę zlecenia z 1.08.2016 r. na okres 3 miesiące, jednakże wobec niekwestionowanej przez żadną ze stron opinii biegłego sądowego z zakresu kryminologicznych badań pisma podpisów i dokumentów, należało uznać, że nie została ona podpisana przez odwołującą, co potwierdza wersję skarżącej co do tego, że płatnik zawarł z nią umowę zlecenia na okres 1 miesiąca nie zaś 3. W ocenie Sądu rzeczona opinia jest pełnowartościowym środkiem dowodowym, albowiem została sporządzona zgodnie z rzetelną wiedzą specjalistyczną w zakresie, nie zawiera żadnych luk, ani wewnętrznych sprzeczności, a wnioski końcowe zostały sformułowane przez biegłego w sposób jasny i jednoznaczny. Zaakcentować należy, że płatnik składek w żaden sposób nie kwestionował tej opinii, ani nie zgłosił co do niej jakichkolwiek zarzutów. Natomiast wnioskodawczynie nie tylko konsekwentnie twierdziła, że zawarła umowę zlecenia z płatnikiem na okres jednego miesiąca ale także złożyła do akt oryginał tejże umowy, której wartości dowodowej płatnik również w żaden sposób nawet nie próbował podważyć w toku niniejszego postępowania. W tym stanie rzeczy wersja płatnika o łączącej strony umowie zlecenia z 1.08.2016 r. na okres trzymiesięczny okazała się niewiarygodna.

Trzeba od razu w tym miejscu zaznaczyć, że przedmiotem badania w n/n postępowaniu odwoławczym była decyzja ZUS z 28.03.2017 r. dotycząca podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez K. S. od 5.09.2016 r. z tytułu umowy o pracę z 5.09.2016 r., a zatem nie dotyczyła ona w ogóle wcześniejszych okresów zatrudnienia skarżącej w firmie płatnika. Wobec powyższego wykonywanie pracy przez skarżącą na rzecz płatnika składek nawet jeszcze przed formalnym podpisaniem jednomiesięcznej umowy zlecenia z 1.08.2016 r., a następnie w trakcie trwania tejże umowy zlecenia, i ustalenie w ramach jakiego stosunku prawnego się to odbywało się w tym czasie świadczenie pracy przez wnioskodawczynię na rzecz płatnika, nie mogło być objęte zakresem rozstrzygnięcia przez Sąd w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Ustalenie jednak, że strony zawarły w rzeczywistości jak twierdziła skarżąca 1-miesięczną umowę zlecenia, a następnie sporną umowę o pracę z 5.09.2016 r. nie tylko potwierdza wersję odwołującej, ale też stanowi logiczną całość z pozostałymi okolicznościami ustalonymi w sprawie, które miały miejsce w późniejszym okresie, jak to, że płatnik z uwagi na niesatysfakcjonujące go obroty drogerii zamierzał dokonać redukcji zatrudnienia, a także, że o powyższym wiedziały obie kasjerki – sprzedawczynie tej drogerii i rozmawiały na ten temat, a nadto, że bezpośrednia przełożona oświadczyła o tym ustnie skarżącej zanim ta poszła na zwolnienie lekarskie w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną chorobą, na którym pozostała nieprzerwanie aż do końca spornego zatrudnienia w firmie płatnika.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić wszystkie istotne sporne okoliczności – a mianowicie, czy zawarta w dn. 5.09.2016r. przez płatnika składek z K. S. umowa o pracę oraz zgłoszenie jej w związku z tym do ubezpieczeń społecznych noszą cechy pozorności i czy podpisanie spornej umowy miało jedynie na celu uzyskanie tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia w związku z niezdolnością do pracy skarżącej z powodu choroby.

Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni oraz świadków, w których wskazali oni na realność zawartej umowy o pracę oraz faktyczne świadczenie pracy przez skarżącą w ramach spornej umowy o pracę. W ocenie Sądu złożone w niniejszej sprawie zeznania są jasne, logiczne i wzajemnie niesprzeczne oraz wzajemnie ze sobą korespondują. Wersję zdarzeń przedstawioną przez skarżącą potwierdzają również przedłożone dokumenty pracownicze, w postaci akt osobowych wnioskodawczyni, oraz zeznania K. M. w charakterze płatnika, albowiem wynika z nich, że odwołująca wykonywała stale, w ustalonych godzinach pracy w drogerii umówioną pracę kasjera – sprzedawcy i podlegała od samego początku, gdy przystąpiła do tej pracy, kierownictwu i bieżącej kontroli oraz nadzorowi jej bezpośredniej przełożonej K. M.. Jeszcze raz należy jednak podkreślić, że ocena Sądu co do charakteru stosunku prawnego, w ramach którego skarżąca świadczyła pracę na rzecz płatnika jest zdeterminowana zakresem skarżonej decyzji, a ta dotyczy okresu od 5.09.2016 r., w tym zaś czasie zdaniem Sądu Okręgowego, w świetle spójnych i logicznych zeznań wszystkich świadków, jak i samej skarżącej, nie może być żadnych wątpliwości, że aż do powstania niezdolności do pracy z powodu choroby wnioskodawczyni faktycznie świadczyła na rzecz płatnika umówioną pracę w ramach pracowniczego stosunku pracy, jako kasjer - sprzedawca w drogerii pozostając w charakterystycznym dla stosunku pracy podporządkowaniu pracowniczemu wobec pracodawcy, tak co do miejsca, czasu jak i kierownictwa bezpośredniego przełożonego odwołującej.

Dodać należy, że poza mężem wnioskodawczyni tj. M. S., wszyscy pozostali świadkowie, którzy zeznali o rzeczywistym świadczeniu pracy przez skarżącą w badanym okresie zatrudnienia, a także o tym na czym ta praca polegała, są osobami obcymi dla stron i nie mają interesu w zeznaniu na korzyść wnioskodawczyni czy płatnika. Ponadto z zeznań świadków i płatnika wynika, że w lipcu 2016 r. istniała rzeczywista potrzeba zatrudnienia w nowo - otwieranej drogerii osób na stanowisku kasjera – sprzedawcy, a także, że płatnik przeprowadził w tym celu rekrutację, wobec czego zatrudnienie wnioskodawczyni w tym charakterze nie było fikcyjne, a stanowisko pracy nie było specjalnie utworzone dla odwołującej. Abstrahując od oceny prawnej tego, że wykonanie pracy na umowę zlecenie i na umowę o pracę przez skarżącą niczym się nie różniło, nie może być w świetle całości zebrań materiału dowodowego jakichkolwiek wątpliwości, że odwołująca pracę kasjera – sprzedawcy wykonywała. Podnieść należy, że na uzasadnienie swojej wersji Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przedstawił w toku procesu żadnych dowodów oraz w zasadzie nie podważył załączonych do akt dokumentów oraz zeznań wnioskodawczyni i świadków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1368) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 i 2 wskazanej wyżej ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Z kolei zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 analizowanej ustawy z dnia 25.06.1999 r. zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że płatnik składek zawarł z K. S. w dniu 5.09.2016 r. umowę o pracę, która stanowiła podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, że wnioskodawczyni podlega obowiązkowym pracowniczym ubezpieczeniom społecznym. Ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem sporna umowa o pracę nie została zawarta dla pozoru, jest ważna i nie ma do niej zastosowania art. 83 k.c.

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy. Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest faktycznie realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17.01.2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.10.2005 r. II UK 43/05, OSNAPiUS 2006/15 – 16/251).

Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4.08.2005 r. II UK 320/04, OSNAPiUS 2006/7-8/122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z 14.07.2005 r. II UK 278/04, OSNAPiUS 2006/7-8/116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej podniesione - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14.03.2001 r. (III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik faktycznie podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. zgodnie, z którym czynność prawa sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże

z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane, jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do faktycznego świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2.07.2008 r., II UK 334/07, L.).

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z 25.01. 2005 r. II UK 141/04, (OSNP 2005/15/235), w którym to Sąd Najwyższy stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Nadto nadmienić należy, że w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z 15.02.2007 r., I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Sąd Okręgowy w całości podziela też stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 24.02. 2010 r. w sprawie II UK 204/09 (Lex nr 590241), że o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł do ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z 21.05. 2010 r. w sprawie I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano natomiast, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu przedmiotowej umowy o pracę z 5.09.2016 r. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że K. S. we wskazanym w decyzji ZUS okresie pracę podjęła i ją świadczyła, a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie.

Z uznanych za wiarygodne zeznań świadków, wnioskodawczynie oraz częściowo zeznań płatnika w zakresie w jakim zeznania te okazały się koherentne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, wynika, że K. S. w ramach zatrudnienia pracowniczego w okresie podlegającym badaniu tj. od 5.09.2016 r. wykonywała stale, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kasjera - sprzedawcy w wyznaczonym przez pracodawcę miejscu tj. w drogerii, w ustalonych godzinach pracy, w systemie zmianowym, pozostając w pracowniczym podporządkowaniu, a jej bezpośrednią przełożoną nadzorującą i na bieżąco kontrolującą jej pracę była K. M., a zatem w spornym okresie skarżąca wykonywała obowiązki pracownicze zgodnie z umową o pracę z 5.09.2016 r. Z ustaleń Sądu wynika, że w firmie płatnika istniała w połowie lipca 2016 r. rzeczywista potrzeba zatrudnienia w nowoutworzonej drogerii stanowisk pracy dla kasjerów – sprzedawców, odbyła się w tym celu rekrutacja, którą pozytywnie przeszła wnioskodawczynie, która jeszcze przed formalnym zatrudnieniem została przeszkolona z obsługi kasy fiskalnej przez płatnika i przystąpiła do świadczenia pracy, a po dalszym pozytywnym sprawdzeniu w ramach 1-miesięcznego

zatrudnienia na umowę zlecenia z 1.08.2016 r. sposobu wykonywania pracy przez skarżącą, płatnik składek zdecydował się na zatrudnienie skarżącej na umowę o pracę z 5.09.2016 r.

Należy podkreślić, że w dacie zatrudnienia wnioskodawczyni nie istniały żadne przeszkody zdrowotne do podjęcia przez nią pracy na stanowisku kasjera – sprzedawcy w drogerii płatnika, co potwierdza zaświadczenie lekarza medycyny pracy z 2.07.2016 r. Wnioskodawczyni przystępując do wykonywania pracy na rzecz płatnika czy to przed formalnym zatrudnieniem, czy też po zawarciu 1-miesięcznej umowy zlecenia, czy wreszcie po zawarciu umowy o pracę z 5.09.2016 r. czuła się dobrze. Również dokumentacja medyczna złożona do akt nie wskazuje na pozorności rzeczony umowy o pracę. Owszem wnioskodawczyni leczyła się od 2015 r. ginekologiczne, ale zabieg usunięcia torbieli jajnika miał miejsce dopiero w styczniu 2017 r., a zatem skarżąca nie mogła w dacie ubiegania się o pracę w drogerii płatnika, ani w dacie zawierania umowy zlecenia a później umowy o pracę antycypować, że z tego tytułu stanie się niezdolna do pracy. Z dokumentacji medycznej leczenia psychiatrycznego wynika zaś, że odwołująca zaczęła leczyć się z tego powodu dopiero od października 2016 r.

W ocenie Sądu należycie zostały wyjaśnione i uprawdopodobnione motywy związane z zatrudnieniem K. S.. Istniała bowiem realna potrzeba jej zatrudnienia w firmie płatnika jako kasjera – sprzedawcy wynikająca z faktu, że płatnik zamierzał otworzyć drogerię. W tym celu płatnik przeprowadził też rekrutację na ww. stanowisko i prócz wnioskodawczyni zatrudnił też jeszcze jedną pracownicę. Wnioskodawczyni jeszcze przed formalnym zatrudnieniem przygotowywała się do tego i została przez jej późniejszą bezpośrednią przełożoną przeszkolona z obsługi kasy fiskalnej oraz przystąpiła jeszcze w lipcu 2016 r. do wykonywania pracy tj. uczestniczyła w czynnościach związanych z otwarciem drogerii i układała towar. Skarżąca w trakcie zatrudnienia na umowę zlecenie została też pozytywnie zweryfikowana przez płatnika jako osoba kompetentna do wykonywania powierzonych jej czynności kasjera – sprzedawcy, choć ponownie należy wskazać, że Sąd nie mógł z uwagi na zakres objęty skarżoną decyzją badać i oceniać charakteru zatrudnienia skarżącej w okresie poprzedzającym zawarcie zakwestionowanej umowy o pracę z 5.09.2016 r. Z przeprowadzonych dowodów wynika jednak, że ani sposób wykonywania pracy przez skarżącą na stanowisku kasjera - sprzedawcy, ani zakres obowiązków nie uległ zmianie po podpisaniu umowy o pracę, a przede wszystkim z całokształtu materiału dowodowego wynika, że odwołująca rzeczywiście świadczyła rzeczony pracę w ramach charakterystycznego dla stosunku pracy podporządkowania pracowniczego na rzecz płatnika składek.

Zasadniczą jednak kwestią dla oceny realności umowy o pracę pomiędzy odwołującą a płatnikiem składek, jest to, że skarżąca faktycznie świadczyła pracę na rzecz płatnika składek co potwierdzają zeznania świadków, wnioskodawczyni i płatnika oraz złożona dokumentacja.

Logicznym było również nie zatrudnienie przez płatnika składek w okresie nieobecności wnioskodawczyni pracownika na zastępstwo w sytuacji, gdy okazało się, że drogeria nie przynosi spodziewanych dochodów i nie istnieje potrzeba zatrudniania aż dwóch kasjerów – sprzedawców. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że obie kasjerki w drogerii wiedziały, że płatnik zamierza przeprowadzić redukcję zatrudnienia, co w żaden sposób nie może rzutować na ocenę rzeczywistego nie zaś pozornego zatrudnienia wnioskodawczyni. Owszem wnioskodawczyni nie tylko wiedziała o tym, że pracodawca chce przeprowadzić zwolnienia, ale też wiedziała od swojej bezpośredniej przełożonej, że prawdopodobnie to ona zostanie wytypowana do zwolnienia. Jeszcze raz należy w tym miejscu podkreślić, że powyższe nie może wpłynąć na ocenę, co do braku pozorności zatrudnienia skarżącej w ramach umowy o pracę z 5.09.2016 r., skoro z całokształtu materiału dowodowego wynika, że wnioskodawczyni rzeczywiście umówioną pracę na rzecz płatnika świadczyła, pozostawała w pracowniczym podporządkowaniu od samego początku, aż do powstania niezdolności do pracy, a płatnik pracę skarżącej przyjmował i wypłacał za nią umówione wynagrodzenie.

Dodać należy, że Sąd dostrzegł nieprawidłowości po stronie płatnika dotyczące zgłoszenia i odprowadzania składek z tytułu pracowniczego zatrudnienia skarżącej, jednakże nie może być żadnych wątpliwości, że odwołująca jako pracownik, który rzeczywiście świadczył umówioną pracę, nie może ponosić żadnych konsekwencji za zaniedbania pracodawcy w tym zakresie.

Pośrednio o tym, że odwołująca była w spornym okresie pracownikiem płatnika zgodnie z umową o pracę z 5.09.2016 r. świadczy i to, że płatnik sporządził dokumentację osobową dla wnioskodawczyni, prowadził listy płac, a także ewidencję czasu jej pracy, czym wypełnił swoje formalne obowiązki jako pracodawca.

Na mocy art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń, a zatem ma prawo do kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, jako że rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych. Jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajęł także Sąd Najwyższy np. w wyroku z 15.02.2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 /5-6/78, w którym stwierdził, iż na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

W ocenie Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę z 5.09.2016 r. miała charakter pozorny, czy była sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Pełnomocnik reprezentujący Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłosił, w toku procesu wniosków dowodowych pozwalających na podzielenie czynionych przez niego zarzutów. Sąd ocenił zatem zasadność decyzji w oparciu o materiał dowodowy, który nie tylko potwierdził fakt wykonywania pracy na rzecz płatnika, ale wykluczył pozorny charakter zatrudnienia.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje natomiast, iż pracodawca chciał zatrudnić wnioskodawczynię i miał ku temu faktyczne powody. Skarżąca zaś świadczyła pracę i otrzymywała stosowne wynagrodzenie i też była zainteresowana zatrudnieniem w tym drogerii, co zresztą od początku także w trakcie postępowania rekrutacyjnego w lipcu 2016 r. sygnalizowała płatnikowi, a co zostało formalnie potwierdzone po miesięcznym zweryfikowaniu jej pracy na umowę zlecenia poprzez zawarcie spornej umowy o pracę z 5.09.2016 r. A zatem niewątpliwie brak było po obydwu stronach zgody na zatrudnienie pozorne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawczyni podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresach od 5.09.2016 r. jako pracownik zatrudniony na umowę o pracę przez płatnika składek Akademia (...) Spółkę z o.o. w Ł.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął w punkcie 2. sentencji zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, uznając Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako stronę w całości przegrywającą przedmiotowe postępowanie. Z tego powodu Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na rzecz wnioskodawczyni działającej w toku postępowania przez pełnomocnika w osobie adwokata, kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z .

§ 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz.1800 ze zm.) – wobec nie określenia przez odwołującą wartości przedmiotu sporu.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta rentowe i jednocześnie zobowiązując do ich zwrotu w razie wniesienia apelacji.

A.P.

10.12.2018r